

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

7 Duo argumenta contra frequentem communionem dissoluuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

DVO ARGVMENTA CONTRA
frequentem Communionem dissolutur.

DVO sunt argumenta, quæ contra hanc frequentem corporis Domini sumptionem adferri solent: prius quidem à pigris, & negligentibus: posterius verò à bonæ conscientiæ hominibus.

Prius est: homines sæculares non esse dignos, quia crebrò i. octauo quoque die ad mensam Dñicam accedant. Scriptum esse enim: *Probet seipsum homo, & sic de pane illo edat, &c. & qui māducat & bibit indignè, iudiciū sibi māducat & bibit.* Respondeo primò: Qui digni nō sunt ut sæpè accedant, digni etiam non erunt ut rarò accedant: quia non dilatio & mora temporis, sed crebra cōmunio dignos reddit. Hoc enim argumentum eodem modo se habet, atque si dicas: raro verratur cubiculum, ut mundius sit ad Regem suscipiendū. Constat enim, quòd non rarò, sed sæpè verrendo, cubiculum maiorem munditiem habeat. Quoties porrò cōmunicas, mundatur atque ornatur cubiculum cordis, atque ab ipso met Christo ornatur, qui optimè nouit, quo potissimū ornamenti & præparationis genere delectetur.

Secundò dicendum est, triplicem dignitatem posse in hoc negotio considerari, quarum prima est, ut tanta sit dignitas, quantā meretur Christi maiestas. Atqui hanc adferre nec ipsi Angelici spiritus, adeoque nec ipsa Mater Dei potest: quia infinitam Maiestatem decet digni-

1. Co. 11.
Chrysost.
Hom. 61.
ad pop.
Ant.

dignitas infinita. Secunda: vt tanta sit dignitas, quantā homo fragilis potest adhibere. Sed nec ista est ad communionem necessaria, tamen si tāto maior in hoc Sacramēto gratia accipiatur, quāto quis accedit dignior & paratior.

Tertia est, quā Christus requirit, quæ ipsi sufficit. Ea verò est, vt homo à peccatis per Sacramentum pœnitentiæ liber, desideret in posterum peccata vitare, Deo placere, suaque omnia in gloriā Dei referre. Cùm ergo quereris te indignū esse & tepidū, imò frigidum: cogitate non ob id accedere ad ignem quia tales, sed vt calescas; & in hoc negotio sufficere desiderium caloris, semoto omni obstaculo, quod calorem impedire possit.

Sed dicunt nonnulli, non esse hominum secularium, toties sacramenta frequentare: hoc esse solorum sacerdotum, ad quos pertinet sacrificij celebratio, & sacramentorum administratio. Respondendum verbis D. Chrysostomi: Est vbi nihil differt sacerdos à subdito, vt quando fruendum est horrendis mysteriis, similiter enim omnes, vt illa percipiamus, digni habemur, &c. Nam sacerdotium dat consecrandi, offerendi distribuēdi potestatem: non autem accipiendi dignitatem, quam vita facit, non Ordo. Proinde sicut sacerdos impius indignus est, qui hoc sacramentum vel semel in anno accipiat: ita laicus bonus dignus est, vt qualibet septimana accipiat.

*Hom. 18.
in 2. Corinth.*

Sed rursus adferuntur secularium occupationes, quibus à dignitate & præparatione cō-

uenienti videntur impediri. Quibus dicendū est: 1, Nullum esse ad communionem impedimentum, nisi peccatū, & sordes peccati: proinde occupationes, quæ peccatum non habent adiunctum, nihil impedire. 2, Quo quis maiores occupationes sustinet, eo maiori opus esse auxilio. Nullum porro inuenio meliorem adiutorem, quàm Christum Dominum in sacramento susceptū. 3. In magnis negotiis maiora esse pericula: atq. idcirco necessarium esse medicamentum præseruatium, ne noxiū aëre in occupationib⁹ per multa colloquia haurias. 4, Non esse difficile homini seculari, quāuis negotiis multis implicatissimo, ad sacram cōmunionem qualibet septimana se præparare, si pauca ista seruare velit, Christiano homini meritò seruanda. 1, Vt manè quotidie sacrū Missæ officiū, si potest audiat: sin minus, saltē oratione se Deo suaq. omnia ex animo commendet. 2, Vt vesperi ante somnum cōscientiam suam examinet, peccataq. diei illius memoriæ mādēt. 3, Vt Dominica de totius hebdomadis peccata colligat, & confessione cōscientiā purget, sumptoq. Christi corpore, tēpus antemeridianum, vel totum, vel ex magna parte deuotioni Deoque, quo ad eius fieri poterit, impendat.

Posterius argumentum est hominū piorum, qui post frequentem aliquanti temporis communionem, magno dolore querunt, adeò se nihil proficere, vt magis deficere quotidie sibi videantur.

His

His quoq. respondendum est. 1. Non illos omnes deficere, qui sibi deficere videntur; sed potius eò magis proficere, quò defectus magis agnoscitur. Sicut sordes cubiculi immundi non videntur in tenebris, interdiu autē in lumine solis videntur etiā minutissime sordes cubiculi mundi: quoq. maiori lumine cubiculum illustratur, & homo ipse acutius videt; eò plus sordium ei apparet. Itaque, quòd non videatur sibi homo proficere, non existit inde, quòd non proficiat: sed ex eo, quòd minuta peccata facilius aspiciat, magisque detestetur.

2. Proficientium esse, non agnoscere profectum, ne superbia extollantur: tamen qui sibi progredi in dies nihil videntur, si annos cum annis cōferant, fortasse profectum inuenient: sicut puer, qui corpore crescit, nō percipit incrementum, nisi post annos aliquot, quando vestes illas sibi experitur non conuenire, quibus antea commodè vti consueuerat.

3. Quod pij homines non aduertant profectum, inde prouenire, quòd non statim assequantur illud quod optāt, nimirum passionum vacuitatem, in oratione feruorem, animum perpetuò ad Deum intentum. Sed licet nō assequātur ista, vt optant: assequuntur tamen alia pro Dei voluntate: nimirum, peccatorum cognitionem, cōscientiam delicatam, animum ab hoc mundo alieniorem, atque ad res diuinas propensio-rem. Quibus in rebus dum paulatim progrediuntur, tandem etiam accipiunt prædicta, quæ diu optarunt: sed ita frequenter accipiunt,

58 CHRISTIANARVM
cipiunt, vt accepisse se prorsus ignorent, do-
nec nullum sit à vana gloria periculum.

CAPVT VIII.
DE SACRO MISSAE OFFI-
cio quotidie audiendo.

CH R I S T V S Dominus in vltima coe-
na sacrificium Missae Ecclesiae suae in-
stituit, vt fideles munus aliquod habe-
rent, quod Deo Patri offerre & dare pro variis
beneficiis ac donis possent. Quia enim varia
quotidie dona à Patre caelesti accipimus, & ex
nobis nihil nisi peccata rependimus, placuit
Christo, nobis hoc sui corporis sacrificium re-
linquere, quod in gratiarum actionem pro
donis, atq. in satisfactionem pro peccatis Deo
redderemus. Quae ex re facile colligi licet,
quanta sit Missae sacrificij utilitas, quo nimi-
rum impetratur, & applicatur quicquid nobis
passione, sanguine, & morte sua Christus ac-
quisiuit. Atque vt ex multis pauca referantur:
I. Missae sacrificio non solum aguntur, sed
etiam referuntur gratiae Deo, pro beneficiis,
ab ipsius bonitate acceptis. Cum ergo quoti-
die innumera bona ab eo habeamus, æquum
est vt quotidie gratias, pro donis illius diei,
quas possumus maximas referamus. Si enim
is, qui pauperi in eleemosynam dat exi-
guam stipem, ingratitude & rusticitatem
eius accusaret, qui quantam posset gratiam
non haberet: ita merito ingratitude apud
Deum accersitur, qui hoc genus gratiarum il-
li quo-